STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 34026
30 juni 2016

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 juni 2016, nr. 2016-0000146472, tot wijziging van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op de artikelen 12, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, 17, derde lid, 18, vierde lid, 29, derde lid, 29a, zesde lid, en 67, negende lid, van de Algemene nabestaandenwet, 2, elfde en twaalfde lid, van de Wet op het kindgebonden budget, en 62, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

Besluit:

ARTIKEL I

De bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 wordt vervangen door de bijlage bij deze regeling.

ARTIKEL II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Deze regeling zal met de toelichting en de bijlage in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 23 juni 2016

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher

BIJLAGE, BEHOREND BIJ ARTIKEL I, ONDERDEEL B

BIJLAGE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1 VAN DE REGELING WOONLANDBEGINSEL IN DE SOCIALE ZEKERHEID 2012

Land:	Woonlandfactor:
Afghanistan	30%
Albanië	50%
Algerije	40%
Angola	70%
Antigua en Barbuda	60%
Argentinië	60%
Armenië	50%
Australië[1]	100%
Azerbeidzjan	50%
Bahamas	90%
Bahrein	50%
Bangladesh	40%
Barbados	90%
Belarus	50%
Belize	60%
Benin	50%
Bhutan	30%
Boeroendi	40%
Bolivia	50%
Bosnië en Herzegovina[2]	50%
Botswana	50%
Brazilië	70%
Brunei Darussalam	60%
Burkina Faso	50%
Cambodja	40%
Canada[3]	100%
Centraal Afrikaanse Republiek	60%
Chili[4]	60%
China	60%
Colombia	60%
Comoren	60%
Congo, Dem. Rep.	60%
Congo, Rep.	50%
Costa Rica	70%
Cuba	40%
Djibouti	60%
Dominica	70%
Dominicaanse Republiek	50%
Ecuador	60%
Egypte	30%
El Salvador	50%
Equatoriaal Guinea	50%
Eritrea	50%
Ethiopië	40%
Fiji	60%
Filippijnen	40%
Gabon	60%
Gambia	30%
Georgië	50%
Ghana	40%
Grenada	70%
Guatemala	50%
Guinea	50%
Guinea-Bissau	40%

Land:	Woonlandfactor:
Guyana	50%
Haïti	50%
Honduras	50%
Hong Kong SAR	70%
India[5]	30%
Indonesië	40%
Irak	40%
Iran	30%
Israel[6]	100%
Ivoorkust	50%
Jamaica	60%
Japan	100%
Jemen, Rep.	40%
Jordanië	50%
Kaapverdië	60%
Kameroen	50%
Katar	70%
Kazakstan	50%
Kenia	50%
Kirgizië	40%
Kiribati	80%
Koeweit	60%
Kosovo[7]	50%
Laos	40%
Lesotho	40%
Libanon	60%
Liberia	50%
Libië	40%
Macau SAR	70%
Macedonië, FYR[8]	40%
Madagascar	30%
Malawi	30%
Malediven	60%
Maleisië	50%
Mali	50%
Marokko[9]	40%
Mauritanië	30%
Mauritius	50%
Mexico	60%
Micronesië	90%
Moldavië	50%
Monaco	100%
Mongolië	40%
Montenegro[10]	50%
Mozambique	50%
Namibië	50%
Nepal	30%
Nicaragua	40%
Nieuw Zeeland[11]	100%
Niger	50%
Nigeria	50%
Oeganda	40%
Oekraïne	40%
Oezbekistan	40%
Oman	50%
Pakistan	30%
Palau	80%
Panama	60%
Papoea Nieuw Guinea	80%

Land:	Woonlandfactor:
Paraguay	50%
Peru	50%
Russische Federatie	50%
Rwanda	40%
Samoa	70%
Sao Tomé en Principe	60%
Saoedi-Arabië	50%
Senegal	50%
Servië[12]	50%
Seychellen	60%
Sierra Leone	40%
Singapore	70%
Soedan	50%
Solomon Eilanden	90%
Somalië	50%
Sri Lanka	40%
St. Kitts en Nevis	70%
St. Lucia	70%
St. Vincent en de Grenadines	60%
Suriname[13]	60%
Swaziland	40%
Syrië	50%
Tadzjkistan	40%
Taiwan	70%
Tanzania	40%
Thailand	40%
Timor-Leste	50%
Togo	50%
Tonga	80%
Trinidad en Tobago	70%
Tsjaad	50%
Tunesië	40%
Turkije[14]	60%
Turkmenistan	60%
Uruguay	80%
Vanuatu	100%
Venezuela	90%
Verenigde Arabische Emiraten	60%
Verenigde Staten	100%
Vietnam	40%
Westelijke Jordaanoever en Gaza	70%
Zambia	50%
Zimbabwe	50%
Zuid Afrika	50%
Zuid-Korea[15]	80%
Zuid Soedan	60%
St. Maarten (Frans gedeelte)	100%
Aruba	70%
Bonaire	70%
Curaçao	70%
Saba	70%
St Eustatius	70%

Land:	Woonlandfactor:
Sint Maarten (Nederlands deel)	70%

1 Met betrekking tot Australië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
2 Met betrekking tot Bosnië en Herzegovina geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
3 Met betrekking tot Canada geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
4 Met betrekking tot Chili geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
5 Met betrekking tot India geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
6 Met betrekking tot Israël geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
7 Met betrekking tot Kosovo geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
8 Met betrekking tot Macedonië (FYROM) geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
9 Met betrekking tot Marokko geldt de woonlandfactor die is vastgesteld in het op 4 juni 2016 getekende Protocol tot wijziging van het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag.
10 Met betrekking tot Montenegro geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
11 Met betrekking tot Nieuw-Zeeland geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
12 Met betrekking tot Servië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
13 Met betrekking tot Suriname geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.
14 Met betrekking tot Turkije geldt in verband met het Associatieraadsbesluit, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, een woonlandfactor van 100%.
15 Met betrekking tot Zuid-Korea geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag vooralsnog een woonlandfactor van 100%.

TOELICHTING

Met deze wijzigingsregeling wordt de bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 (hierna Regeling), bedoeld in artikel 1 van die Regeling vervangen door de bijlage bij deze wijzigingsregeling. De bijlage bevat de woonlandfactoren. De Regeling blijft voor het overige ongewijzigd.
Zoals in de toelichting[1] op de Regeling is aangegeven vloeit deze voort uit de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid. Deze wet beoogt te voorkomen dat Nederlandse uitkeringen die buiten een van de andere lidstaten van de Europese Unie, een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of Zwitserland worden verstrekt, naar lokale maatstaven bezien, uit de pas lopen. Concreet gaat het hier om de uitkeringen op grond van de Algemene nabestaandenwet, de WGA-vervolguitkering en de eventuele toeslag daarop, de kinderbijslag en het kindgebonden budget.
In de bijlage bij deze wijzigingsregeling wordt het percentage – de zogenoemde woonlandfactor – vastgesteld dat het kostenniveau aangeeft van een bepaald land ten opzichte van het kostenniveau in Nederland. Het percentage bedraagt evenwel niet meer dan 100. De hoogte van de genoemde uitkeringen wordt bij het wonen van de uitkeringsgerechtigde, respectievelijk het kind, buiten een van de bovenbedoelde landen vastgesteld op de woonlandfactor maal de hoogte van de desbetreffende uitkering in Nederland. De in de bijlage vermelde percentages worden verkregen door uit te gaan van de koopkrachtpariteitscijfers van de Wereldbank of, indien deze niet beschikbaar zijn, van het Bruto Binnenlands Product per hoofd van de bevolking. Hierbij wordt uitgegaan van de meest recente cijfers van de Wereldbank. Op dit moment zijn dat cijfers over het jaar 2014.[2] De hieruit voor de verschillende landen voortvloeiende percentages worden uitgedrukt in categorieën afgerond op tientallen procenten, waarbij de afronding geschiedt naar boven.
De koopkrachtpariteitscijfers zijn onderhevig aan veranderingen in het kostenniveau van landen. Dit vormt een verklaring voor de schommelingen in de woonlandfactor van enkele landen ten opzichte van 2016. Bovendien schommelen de cijfers omdat deze worden afgerond op tientallen.
Gelet op deze schommelingen wordt een termijn van aankondiging en voorbereiding op de wijziging in acht genomen. Deze wijzigingsregeling zal dan ook in werking treden met ingang van 1 januari 2017.

Deze wijzigingsregeling heeft geen gevolgen voor de regeldruk van burgers, bedrijven, overheid en milieu.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher

[1] Stcrt. 2012, 8306.
[2] Voor Cuba, Monaco, Syrië, Jemen, Sint Maarten, Aruba, Bonaire, St. Eustatius en Saba zijn de cijfers voor 2014 thans niet beschikbaar. In deze gevallen zijn de cijfers over het jaar 2013 gebruikt.